

dog fastsætte bestemmelser, hvorefter disse rettigheder fortaber deres fortrin, hvis de ikke anmeldes til registrering inden en frist, der ikke kan være kortere end 2 år.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *ministeren for Grønland* bl. a. følgende:

„Baggrunden for lovforslaget er et ønske om at skabe en almindelig ordning, hvorved lån ydet mod sikkerhed i fast ejendom og løsøre m. v. til erhvervsformål o. lign. såvel af det offentlige som af private låneinstitutioner, der måtte være interesserede i at give lån i Grønland, kan registreres og konstateres på objektiv måde.

Et *privat lånemarked* er allerede *under udvikling* i Grønland, idet bl. a. en af vore sparekasser har etableret en filial i Godthåb, ligesom der inden for bankverdenen arbejdes på oprettelse af en fælles bank i landsdelen. Disse og andre private låneinstitutioner forudsættes at kunne imødekomme en væsentlig del af de stigende ønsker i Grønland om at kunne opnå lån, ikke alene til anlæg, som hidtil i overvejende grad har været ydet af staten, men også til driften af erhvervsvirksomheder.

Med den vækst, der kan forudses i antallet af aftaler om lån mod sikkerhed i form af pant, *stiger behovet for, at den indbyrdes rækkefølge af disse panterettigheder kan konstateres på objektiv måde* gennem offentlige myndigheders medvirken.

Efter det foreliggende lovforslag skal for fremtiden såvel offentlige som private lån registreres for at nyde fortrinsret over for kreditorforfølgning og senere omsætningserhververe. Herved kan långivere og omsætningserhververe sikre sig mod, at ukendte panterettigheder kan forringe deres stilling.

Grønlands landsret påbegyndte i 1961 forsøgsvis en registrering af rettigheder over fast ejendom og løsøre inden for Godthåb retskreds.

Denne registreringsordning indebærer ikke de almindelige retsvirkninger, der er knyttet til tinglysning, og forsøget må nærmest betragtes som udtryk for et ønske om at vænne befolkningen til at forstå registreringens betydning, d. v. s. opnåelse af bevissikring, selv om denne registrering ikke kunne fortrænge tidligere uregistrerede rettigheder.

Siden ordningens indførelse har registrering af panterettigheder vundet almindelig udbredelse i Godthåb, og forsøget er derfor udstrakt til visse retskredse også uden for Godthåb. Ordningen har indeholdt mulighed for, at også adkomster i et vist omfang kan registreres.

Tiden til at gå et skridt videre mod en tinglysningsordning som den danske anses nu for inde. For at undgå at afskære ældre panterettigheder, hvilket ville kræve en indkaldelse af alle adkomster og andre ældre rettigheder, går det foreliggende forslag dog *alene* ud på,